Et sant tureventyr

En gruppe medlemmer i den flamske turforeningen Scampavie er på fjellferie i Trollheimen. For flere av oss blir det et lykkelig gjensyn tretten år etter at vi var her sist og gikk den samme turen motsatt vei. For andre i gruppa er dette et første møte med midtnorsk natur.

TEKST OG FOTO: JOS VAN DER PLANCKEN

Turplan august 2019.

Gammelsetra 2019 (flagget veiver høyt på stanga)

Lørdag morgen, 10. august 2019, tar vi et tidlig tog fra Lillehammer til Oppdal, og buss 901 til Gjøra. Gruppa vår, som teller 15 personer, starter klokken 14 på oppstigningen fra Sunndalen (200 moh) til Svarthaugvatna (1 150 moh), og deretter til Gammelsetra. Her heiser vi flagget til turforeningen vår; Schampavie.

For enkelte av oss er gleden stor over å komme tilbake hit etter 13 år. I 2006 var dette den siste hytta på turen vår gjennom Trollheimen og Sunndalsfjella. Denne gangen er det noen andre grupper her også, men alle finner seg en seng. To av oss får plass i en liten hytte som kalles «Eldhuset», der det må børstes bort litt støv først.

Neste dag drar vi til Vangshaugen via Lindalsfossen. Det er mange partier i Sunndalsfjella som krever litt klyving. Vangshaugen ligger vakkert til ved bredden av en stor innsjø, og i øverste etasje er det bevart noen indre skatter etter en engelsk forretningsmann som slo seg ned her tidlig på 1900-tallet.

Men hovedmålet vårt er å komme oss til Trollheimen. Vi har snart en vid utsikt over fjellene på den andre siden av Sunndalen. Nedstigningen til den dalen er ganske bratt, men aldri farlig. Tau og stiger er tilgjengelig på de vanskeligste stedene. Utenom oss er det bare en ung kvinne som skal bo i den ubetjente hytta Eiriksvollen, så vi har nok plass til å lage

Flatvaddalen i regn og tåke.

Hoppende fra stein til stein nær Midtryggen (august 2019)

kveldsmat med noe fra hyttas proviantlager og finne et sted å hvile.

Neste morgen starter med duskregn og tåke. Vi ser derfor ikke så mye av innsjøene i Flatvaddalen. Etter at vi har passert Fluo-fossen må vi krysse et veldig vått parti av Innerdalen. Det ser nesten ut som en vintertrasé. I den vakre seterdalen bor vi på den private Innerdalshytta i tre dager.

For noen er dette en kjærkommen sjanse til å hvile ut eller besøke Renndølsetra et steinkast unna, det idylliske private seteranlegget der vi bodde i 2006.

Glatte steiner ved Renndøla (august 2006)

TROLLHEIMEN RUNDT

Ei mindre gruppe, som blir døpt «de bærekraftige åtte», har planlagt å gå en lang rundtur videre gjennom Trollheimen. Vi forlater Innerdalshytta nordover i retning Todalshytta. Her blir vi forfulgt av en flokk geiter, men dyrene gir seg ganske fort.

Ved Snekkardalshalsen svinger vi mot øst, krysser to små elver, og går opp til Midtryggen hvor vi får en fantastisk utsikt over en del av Todalsfjorden. På fjellovergangen Bjøråskaret er utsikten mot Innerdalen, med tvillingtoppene Innerdalstårnet og Tårnfjellet, ikke mindre overveldende.

Dagen etter blir vi værende i dalen. Siden en sløyfe tilbake via Renndalen ser ut til å være litt for krevende, går vi fram og tilbake i den vakre Innerdalen mot Innerdalsporten. Neste dag må vi krysse fjellovergangen Bjøråskaret igjen.

13 år tidligere gikk vi den samme turen i motsatt retning, og da hadde vi nok energi på slutten til litt padling ved Renndølfossen. Sommeren 2006 var veldig varm, og steinene ved fossen var veldig glatte på grunn av rikelig med mose. En mann i gruppa mistet fotfestet og sklei i stor fart mot den dype fossen. Heldigvis klarte han å kaste seg til side i tide.

Videre er stigningen i tåka gjennom den steinete grunnen til toppen veldig utmattende. Idet vi nærmer oss Taløysetra og Todalen klarner himmelen opp, og vi føler oss velkommen til hjertet av fantastiske Trollheimen. Her tar vi et opphold i den selvbetjente hytta på fjellgården Kårvatn.

I 2006 ankom et medlem av gruppa Kårvatn med helt utslitte sko, sålene måtte bindes sammen med taubiter. Det var en stor overraskelse at vi på dette avsidesliggende

Innerdalen, en av norges vakreste fjelldaler (august 2019)

stedet (et par hus) fant en fullt utstyrt sportsbutikk. Dessverre var de nye D-modellene av disse fjellskoene for vanskelige å bruke uten å ha blitt gått inn først, med veldig alvorlige, åpne gnagsår som resultat. Senere måtte vår følgesvenn kjøres med bil fra Bårdsgarden i Storlidalen til Oppdal for å oppsøke en lege.

Den nye «husfrua» på gården, som viser seg å være svigerdatter av hun som tok seg av oss forrige gang, er villig til å gjøre innkjøp for oss: brød, egg, bacon, melk ... og øl. Et medlem av gruppa er skadet, og hun blir tatt med til en bussholdeplass i nærheten, hvor hun kan ta buss nr 901 til Oppdal og lete etter husly. Den morgenen inntar vi en engelsk frokost for å ha nok overskudd til å gå den 25 kilometer lange fotturen til Trollheimshytta.

Ved siden av stien stirrer noen troll skåret ut i tre på oss. Vi har vår første stopp på Naustådalssetra. Videre krysser vi en kløft med en foss via en liten hengebru. Klokka er allerede halv to når vi kommer til nødhytta Nauståbu. Vi tar oss ikke tid til en titt på innsida, fordi vi knapt er kommet halvveis på ruta vår. Siden Naustådalsområdet ligger på ca 1000 moh er det ganske isete og vindfullt her, «nesten arktisk» hvisker noen, men vakkert.

Fagerlidalsvatna gir fortsatt en «wow-effekt», akkurat som i 2006, selv om sola ikke lyser opp rekka av innsjøer denne gangen.

Til venstre ruver Snota (ser ut som en utslitt tann, bemerker noen). Vi tar oss tid til å ta av oss skoene for å krysse elva Folda. Noen av oss kjenner igjen en tømmerhytte vi passerer. I motsetning til i 2006 ser vi ingen reinsdyr på de åpne gresslettene. Har de flyttet nordover på grunn av den varme sommeren? Ganske utmattet må vi fortsatt krysse elva Slettåa før vi kommer til Trollheimshytta. Klokka er blitt nesten 20, men her er vi like velkomne. Og vi hilser det varme tørkerommet til de våte klærne våre velkommen.

I 2006 startet vi vår åttetallsformede turrute gjennom Trollheimen ved Gjevilvasshytta. Den gangen gjorde vi alle reservasjonene for Trollheimen og Dovrefjell hos DNT Oslo. På grunn av en forglemmelse ble ikke den første hytta informert om vår ankomst, så her var det fullt da vi kom dit. Dette var en helg på slutten av sommerferien som for mange nordmenn er det beste tidspunktet å dra til fjells. Som et slags plaster på såret fikk vi tilbud om å velge mellom et gratis glass vin eller en boks øl, og vi fikk alle en madrass i spisesalen (damene) og i

Nær Taløysetra (august 2019)

salongen (herrer). Vår neste destinasjon var Jøldalshytta, etterfulgt av Trollheimshytta.

Nå går vi direkte fra Trollheimshytta til Gjevilvasshytta, en beslutning vi aldri kommer til å angre. Dette er den fineste ruta jeg vet om i Trollheimen, og en av de fineste turene vi noen gang har gått i Norge (vi har besøkt Dovrefjell, Finse, Hardangervidda, Jotunheimen to ganger, og Tafjordfjella). Ja, denne turen er virkelig en kronjuvel.

Mens vi klatrer opp til Mellomfjellet har vi en fantastisk utsikt bakover mot den enorme Gråsjøen i nord. Vi krysser et parti med snø i et bredt og storslått landskap omgitt av snødekte fjell. Langt foran oss ser vi Gjevillvatnet. På Gjevilvasshytta får vi en varm velkomst og rømmegrøt som kveldsmat, det beste vi har smakt på lenge!

Mer informasjon om den flamske turforeningen Schampavie finner du på www.schampavie.be

Krysser Folda (2019)

Sko

Fagerlidalsvatna (2006)

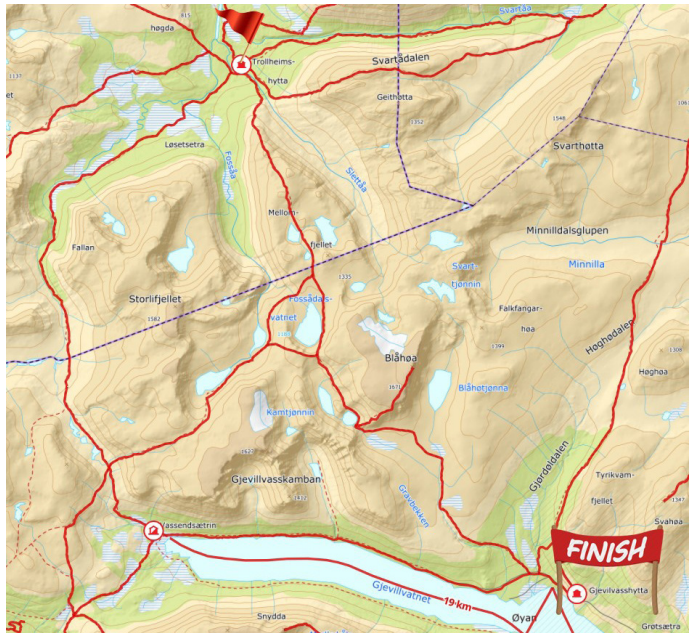

Billedtekst